

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4310/2020
12.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник мр Страхиња Николић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Миодраг Шинжар, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда Панчеву Гж 397/20 од 30.06.2020. године, у седници одржаној 12.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда Панчеву Гж 397/20 од 30.06.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда Панчеву Гж 397/20 од 30.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу, Судска јединица у Белој Цркви П 670/19 од 02.03.2020. године, усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу исплати 1.200 евра на име главног дуга у динарској противвредности са каматом у динарској противвредности у складу са Законом о затезној камати од дана подношења тужбе 29.08.2019. године до исплате и да му накнади трошкове поступка од 53.756,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 397/20 од 30.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. и члана 281., у вези са чланом 2. став 1. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију са предлогом да се ревизија одбаци као недозвољена.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно

дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП, јер се ревизијом не указује на погрешну примену материјалног права што је једини дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овом спору ради исплате динарске противвредности износа од 1.200 евра поднета је 29.08.2019. године, а поступак је спроведен по правилима прописаним за спорове мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић